

Drage kolegkinice i kolege

srećan vam (i muški) 8.

mart

Izvor: Sajt UGS „Nezavisnost“, 7.03.2017.-

Verujem da svi delite moje duboko uverenje da je nemoguće biti pravi sindikalist a ne biti protiv svakog oblika nejednakosti i diskriminacije. Naravno i one uperene protiv žena

Uostalom, ovako marginalizovani, obespravljani i osiromašeni i suočeni sa nesigurnošću i strahom **SVI SMO MI ŽENE**

Osim onih 2000 dolarskih milionera i stotinak hiljada onih , uključiv i medije i akademsku zajednicu, koji bez pogovora služe korporativnom kapitalu i uživaju u partijskom zapošljavanju i klijentelizmu - u poretku u kome ne vlada princip zasluga i znanja već poslušnosti.

Zato upućujem u ime svih nas u UGS Nezavisnost apel svim uniženim muškarcima da ne unižavaju dalje svoje žene , majke , kćeri , sestre....

Duboko sam saglasan sa tvrdnjom i nalazima poverenice za ravnopravnost Brankice Janković da su naše kolegkinice češće premeštane sa viših na niža radna mesta, češće dobijaju otkaze ugovora o radu, generalno više trpe diskriminaciju na poslu. Pridružujem se njenom pozivu sindikatima da prijavljuju sve vidove diskriminacije kako bi pomogli ženama koje imaju strah da to same prijavljuju.

Slažem se sa Poverenicom i da su nega i čuvanje dece i populaciona politika pravo i odgovornost žena, koliko i nas muškaraca.

Bez jednakog raspoloživog budžeta slobodnog vremena i

raskida sa autoritarnošću i rodnim predrasudama i patrijahalnom tradicijom po kojoj žena treba da čuti i sluša nema ravnopravnosti.

Žene u Srbiji su jedina većina koja je u položaju manjine.

Kad se radi o sindikatima, pa i nama u Nezavisnosti za tako malo koleginica na ključnim mestima u sopstvenoj organizaciji nemam drugog osećaja do stida. Ovakvo stanje moramo promeniti ako nam je zaista stalo do vrednosti socijalne pravde, ravnopravnosti i solidarnosti i jednakosti.

Poziv da budemo sretni

Argument u prilog društvene jednakosti predstavlja činjenica da jednakost vodi ka sreći, odnosno da su najsrećnije zemlje na svetu zemlje sa visokim prihodima, ali i sa visokim nivoom socijalne jednakosti, poverenja i kvalitetne vladavine.

Izveštaji o sreći u svetu detektuju 6 (grupnih) faktora sreće.

Prvi čine prihod i posao. I zaista, ima li ičega radikalnog i neprihvatljivog u zahtevu za dostojanstven rad - ugovoren, bezbedan i (pristojno) plaćen posao? Tek pristojan posao čini trajan osnov za politički narativ o visokim demokratskim standardima, socijalnoj koheziji i inkluzivnosti.

Drugi, ili za mnoge i prvi, čini zdravlje (očekivano trajanje života), ali i zdravo i bezbedno životno okruženje.

Postojanje životnog oslonca i postojanje privatnih - porodičnih i prijateljskih, ali i socijalnih mreža, na koje čovek može da se osloni u situacijama rizika i nesigurnosti je treći, važan (pred)uslov za sreću.

Mogućnost da se bude solidaran i velikodušan i danas, u vremenima interesnog kalkulusa i pohlepe, većinu čini srećnom.

Sloboda od korupcije koja unižava ljudsko dostojanstvo i integritet je naredni, peti faktor.

Meni se jednako važnom, ako ne i najvažnijom čini sloboda i

mogućnost da se prave autonomni životni izbori, izvan
svake patrijahalne doktrine i palanačke filozofije .

Vaš Zoran